

KAMU İSTİHDAM RAPORU

Giriş

Türkiye işçi sınıfı güvencesiz, esnek ve kuralsız çalışma koşullarının giderek arttığı, taşeronlaşmanın yaygınlaştığı, sendikalaşma olanaklarının giderek azaldığı, çalışma yaşamının emekçiler açısından kötüleştiği bir süreci yaşamaktadır. Bu raporda, 2007 ve 2013 yıllarında Türkiye işçi sınıfının istihdamda yaşadığı sorunlar, çalışma hayatı istatistikleri çerçevesinde karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Rapor kapsamında öncelikle temel işgücü istatistikleri, kamu ve özel sektörde istihdamda artış düzeyleri ve kamu

sektöründe istihdamın değişen yapısı üzerinde durulmuştur. Ayrıca, Sendikamızın örgütlendiği genel hizmetler işkolunda kamu ve özel sektörde istihdamın yapısı ve taşeronlaştırmada gelinen boyut, güncel veriler ışığında değerlendirilmiştir.

DİSK/Genel-İş Araştırma Dairesi tarafından altı ayda bir yayınlanması planlanan bu çalışma, işçi sınıfının kamu sektöründe istihdamına ilişkin gerçekleri ortaya çıkarmak amacıyla hazırlanmıştır. Ayrıca, Araştırma Dairesi'nin ilk yayını olması dolayısıyla, sizlere bir "Merhaba" niteliği de taşımaktadır.

➤ SON YEDİ YILLIK DÖNEMDE İŞSİZLİK ARTTI...

Dünya'da ve Türkiye'de emeğin genel görünümüne, sermaye sınıfı ve işçi sınıfı açısından bakıldığında, durumun orantısız bir şekilde emekçi sınıflar aleyhine değiştii görülmektedir.

Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) her yıl yayınladığı *Küresel İstihdam Eğilimleri Raporu'na*(2014) göre, Dünya'da 2007 yılından 2013 yılına kadar 63 milyon kişilik bir istihdam açığı oluştu.2013 sonu itibariyle de toplam işsiz sayısının 202 milyon kişiye ulaştığı belirtilmiştir.

Ülkemizde ise dünyadaki gelişmelere paralel bir eğilim görülmektedir. TÜİK'in Hane Halkı İşgücü İstatistiklerine göre, 2007'den 2013 yılına kadar işsizlik oranı sürekli artmıştır. Son yedi yıllık süreçte işgücüne katılma oranı yüzde 22,3 artarak 2013 yılında 28 milyon 271 bine, istihdama katılım oranı ise yüzde 23 artarak 25 milyon 524 bine ulaşırken, işsizlik oranı ise yüzde 15,6 artarak 2 milyon 747 bine bulmuştur.

TÜİK tarafından açıklanan işsizlik sayıları, gerçek işsizlik sayılarını açıklamada yetersizdir. DİSK-AR tarafından yapılan araştırmaya göre, 2013

yılında umudu olmadığı için ya da diğer nedenlerle son 3 aydır iş arama kanallarını kullanmayan ve işe başlamaya hazır olduğu halde işsiz sayılmayanlar (umutsuzlar) da dâhil edildiğinde gerçek işsizlik oranı yüzde 9,7'den yüzde 16'ya yükselmektedir.

Tablo 1. Kurumsal Olmayan Nüfusun İşgücü, İstihdam Ve İşsizlik Durumu (2007-2013 Dönemi)

	İşgücü	İşgücüne Katılma Oranı (%)	İstihdam	İstihdama Katılma Oranı (%)	İşsiz	İşsizlik Oranı (%)
2007	23.114.000	46,2	20.738.000	41,5	2.376.000	10,3
2013	28.271.000	50,8	25.524.000	45,9	2.747.000	9,7
2007'den 2013'e değişim oranı (%)	+ yüzde 22,3		+ yüzde 23		+ yüzde 15,6	
DİSK-AR'a göre 2013 yılında işsizlik tahmini oranı:					Yüzde 16	

Kaynak: TÜİK Hane Halkı İşgücü Anketlerinden yararlanılarak hazırlanmıştır.

➤ **TOPLAM İSTİHDAM İÇERİSİNDE İŞÇİLER AĞIRLIKLILIKLI...**

2007 yılında 12 milyon 534 bin olan ücretli ve yevmiyeli çalışanların sayısı, 2013 yılında yüzde 30,5 artarak 16 milyon 353 bine yükselirken, işveren

konumunda çalışanların oranı 2007'den 2013'e binde 6 azalmıştır. Aynı dönemler içerisinde kendi hesabına çalışanlar ve ücretsiz aile işçilerinin sayısı da artmıştır.

Tablo 2. İstihdam Edilenlerin İşteki Durumu (2007-2013 Dönemi)

	Ücretli veya Yevmiyeliler	İşverenler	Kendi Hesabına Çalışanlar	Ücretsiz Aile İşçisi
2007	12.534.000	1.189.000	4.386.000	2.628.000
2013	16.353.000	1.182.000	4.773.000	3.217.000
2007'den 2013'e değişim oranı (%)	+ yüzde 30,5	-binde 6	+ yüzde 8,9	+ yüzde 22,4

Kaynak: TÜİK Hane Halkı İşgücü Anketlerinden yararlanılarak hazırlanmıştır.

Bu durum, emeğinden başka geçim kaynağı olmayan işçilerin sayısının her geçen gün arttığını göstermektedir. Nitekim toplam istihdam içerisinde en geniş tanımıyla işçi (ücretli ve yevmiyeli) olarak çalışanların oranı 2007 yılında yüzde 60,4 iken 2013 yılında yüzde 64'e yükselmiştir.

➤ **KAMUDA İSTİHDAM DÜŞMEYE DEVAM ETTİ...**

Dünya’da 1980’li yıllardan itibaren uygulamaya konulan yeni liberal politikalarla kamu küçültülmüştür. Sosyal devlet, bu saldırılarla zayıflatılmış, 1990’lı yıllarda kamuya ait işletmelerin ve fabrikaların özelleştirilmesi ile hızlanan bu süreç, bugün eğitimden sağlığa, ulaşımdan haberleşmeye, belediye hizmetlerinden kültürel ve sanatsal faaliyetlere kadar hemen hemen tüm alanlarda kamu hizmetlerinin daraltılarak ticarileşmesine yol açmıştır.

Türkiye’de kamuya yönelik yeniden yapılandırma süreci 1980’li yıllarda başlamıştır. Türkiye ekonomisinin, küresel kapitalist sisteme uyum göstermesi amacıyla ihracata dayalı ekonomi politikaları, uluslararası kuruluşların (IMF, Dünya Bankası vs.) “yapısal uyum programları” ile yönetilmiştir. Tüm kamusal alanların,

ulusal ve uluslararası tekellerin istek ve beklentileri doğrultusunda yeniden biçimlendirilerek, kamu hizmetlerinin piyasalaştırılması hedeflenirken, emekçilerin en temel güvenceli çalışma ve insanca yaşama hakları birer birer ellerinden alınmaya başlanmıştır. Özellikle Kamu İktisadi Teşebbüslerinin özelleştirmeler yoluyla kapatılması, birçok emekçinin işsiz kalmasına ya da güvencesiz çalışma koşullarına mahkûm olmasına neden olmuştur. Bu sistemi işletebilmek için 1990'lı yıllardan itibaren çalışma yasaları esneklik temelinde yeniden düzenlenmiştir. 2002 yılında tek başına iktidara gelen AKP, bu politikaların yasal zeminini güçlendirmiştir.

Tablo 3. Kamu ve Özel Sektörde İstihdama İlişkin Veriler (2007-2013 yılları)

Yıllar	Toplam İstihdam	Özel Sektörde İstihdam		Kamu Sektöründe İstihdam	
		Sayı	Oran (%)	Sayı	Oran(%)
2007	20.738.000	17.812.694	85,9	2.925.306	14,1
2013	25.524.000	22.204.416	87	3.319.584	13
2007'den 2013'e değişim oranı (%)	+ yüzde 23	+ yüzde 24,7		+ yüzde 13,5	

Kaynak: Maliye Bakanlığı BÜMKO Genel Müdürlüğü tarafından hazırlanan Kamu Sektörü İstihdam Verileri IV. Dönem (Aralık) ile TÜİK Hane Halkı İşgücü İstatistikleri ile hazırlanmıştır.

Tablo 3'de görüleceği üzere, bu politikalar sonucunda kamu sektöründe istihdam oranı yıllar içerisinde azalmış, özel sektörde istihdam oranı ise artmıştır. 2007 yılında kamu sektöründe istihdam sayısı 2 milyon 925 bin iken 2013 yılına gelindiğinde yüzde 13,5 artarak 3 milyon 319 bin olmuştur. Buna karşın, özel sektörde istihdam 2007 yılında 17 milyon 812 bin iken 2013 yılına gelindiğinde

yüzde 24,7 oranında artarak 22 milyon 204 bini bulmuştur. Bu yıllarda kamuda 394 bin 278 kişilik istihdam yaratılırken, özel sektörde 4 milyon 391 bin kişilik istihdam artışı sağlanmıştır. **Yani özel sektörde istihdam, kamu sektöründeki istihdama göre 10 kat daha fazla büyümüştür. Bu demek oluyor ki, toplam istihdam içerisinde her yüz kişiden sadece 13'ü kamu sektöründe istihdam olanağı bulabilmektedir.**

➤ **KAMU SEKTÖRÜNDE İŞÇİLİK GERİLEDİ...**

2007-2013 dönemleri arasında kamu sektöründeki işlerde güvenceli istihdam biçimleri zayıflamıştır. 2007 yılında kamu sektöründe işçi sayısı (kadrolu-geçici) 484 bin 497 iken, 2013 yılında yüzde 22,8 düşerek 373 bin 942 olmuştur. Aynı yıllarda sadece kadrolu işçi sayısındaki düşüş oranı ise yüzde 8,3'dür. Geçici işçi sayısında ilk etapta bir düşüş görülmesine karşın, bunun 2007 yılında geçici işçilerin

kadroya geçirilmesinden kaynaklandığını söyleyebiliriz.

Tablo 4. Kamu Sektöründe İstihdama İlişkin Veriler (2007-2013 Yılları)

	2007	2013	2007'den 2013'e değişim oranı(%)
Memur	2.077.699	2.719.967	+ yüzde 30,9
Sözleşmeli Personel	223.812	105.284	-yüzde 53
İşçi (Kadrolu-Geçici)	484.497	373.942	- yüzde 22,8
Kadrolu İşçi	375.211	343.932	-yüzde 8,3
Geçici İşçi	109.286	30.010	-yüzde 72,5
Geçici Personel	17.024	20.391	+ yüzde 19,8
Diğer	122.274	100.000	- yüzde 18,2
Toplam	2.925.306	3.319.584	+ yüzde 13,5

Kaynak: Maliye Bakanlığı BÜMKO Genel Müdürlüğü tarafından hazırlanan Kamu Sektörü İstihdam Verileri IV. Dönem (Aralık) sonuçlarından derlenmiştir.

Geçici personel statüsünde çalışanların oranı 2007'den 2013'e yüzde 19,8 artmıştır. Bilindiği gibi, bu statüde çalışanlar; bir yıldan az süreli veya mevsimlik hizmet olduğuna Devlet Personel Başkanlığı ve Maliye Bakanlığının görüşlerine dayanılarak

Bakanlar Kurulunca karar verilen görevlerde ve belirtilen ücret ve adet sınırları içinde sözleşme ile çalıştırılan ve işçi sayılmayan kimselerdir. 4/C'li olarak da adlandırılan bu grupta çalışanlar, 2010 yılında TEKEL Direnişi ile ekonomik ve sosyal haklar açısından önemli kazanımlar sağlamıştır.

Ancak 4/C, kamu sektöründe güvencesiz istihdam biçimi olarak uygulanmaktadır.

Kamu istihdamında bir diğer sorunlu istihdam biçimi ise “Diğer” başlığı altında çalışanlardır. 657 sayılı Kanun’un 4. maddesinde kamuda çalışanların statülerini açıkça belirtmesine¹ ve 5. madde de “Bu Kanuna tabi kurumlar, dördüncü maddede yazılı dört istihdam şekli dışında personel çalıştıramazlar” ibaresi yer almasına rağmen, kamu

¹657 sayılı Devler Memurları Kanunu’nun 4. Maddesine göre kamuda dört tür istihdam biçimi bulunmaktadır. Bunlar: Memurlar (4-A), Sözleşmeli Personel (4-B), Geçici Personel (4-C), İşçiler (4-D). Memurlar, sözleşmeli personeller ve geçici personellerin çalışma hak ve koşulları 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’na göre düzenlenirken, işçilerin çalışma hak ve koşulları 4857 sayılı İş Kanunu’ndaki düzenlemelere dayanmaktadır. 657 sayılı Kanuna göre işçiler isesürekli işçi kadrolarında belirsiz süreli iş sözleşmeleriyle çalıştırılan sürekli işçiler ile mevsimlik veya kampanya işlerinde ya da orman yangınıyla mücadele hizmetlerinde ilgili mevzuatına göre geçici iş pozisyonlarında altı aydan az olmak üzere belirli süreli iş sözleşmeleriyle çalıştırılan geçici işçilerden oluşmaktadır.

hizmetlerinde “Diğer” başlığı altında birçok kişinin çalıştırıldığı görülmektedir. Nitekim, Tablo 4’de görüldüğü gibi, 2013 yılında “diğer” başlığı altında çalışanların sayısı 100 bin’dir.

Sözleşmeli memur sayısı yıllar içerisinde bir düşüş göstermiş, memur sayısı ise artmıştır. Fakat bu durumun 4 Haziran 2011 tarihinde çıkarılan 632 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile sözleşmeli memurların “memur” kadrosuna geçirilmesinden kaynaklandığı bilinmektedir.

➤ **KAMUDA İSTİHDAM EĞİTİM,
SAĞLIK, ADALET, EMNİYET VE
DİYANET HİZMETLERİNDE
YOĞUNLAŞIYOR...**

Kamu sektöründe istihdamın dağılımına bakıldığında, en fazla istihdamın Milli Eğitim Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Sağlık Bakanlığı, Adalet Bakanlığı ve Diyanet İşleri Başkanlığı'nda olduğu görülmektedir (Tablo 5). Ayrıca bu kurumlardaki istihdam oranı, 2013 yılında kamuda toplam istihdamın yüzde 63'ünü oluşturmaktadır.

Bu kurumlar arasında 2007'den 2013 yılına göre en fazla istihdam artışı Adalet Bakanlığı ve Diyanet İşleri Başkanlığı'nda olmuştur. Son yedi yıllık dönemde Diyanet İşleri Başkanlığı'nda istihdam artışı yüzde 52, Adalet Bakanlığı'nda istihdam artış oranı ise yüzde 64'tür. Milli Eğitim Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Sağlık Bakanlığı'ndaki istihdam artış oranlarıysa bu artış oranlarının oldukça altında kalmıştır.

Tablo 5. Genel Bütçe Kapsamındaki Kamu İdarelerinde En Fazla İstihdamın Olduğu Kamu Kuruluşları (30 Haziran 2007 – 30 Haziran 2013 Dönemi)

	2007	2013	2007'den 2013'e değişim oranı (%)
Milli Eğitim Bakanlığı	789.430	988.942	+ yüzde 25
Emniyet Genel Müdürlüğü	241.348	308.024	+ yüzde 28
Sağlık Bakanlığı ¹	383.515	496.600	+ yüzde 23
Adalet Bakanlığı	94.625	154.978	+ yüzde 64
Diyanet İşleri Başkanlığı	93.619	141.911	+ yüzde 52
Toplam	1.602.537	2.090.455	+ yüzde 30,4
Beş kamu kuruluşundaki toplam istihdam/Kamuda toplam istihdam (%)	yüzde 55	yüzde 63	-

Kaynak: Maliye Bakanlığı BÜMKO Genel Müdürlüğü tarafından 30 Haziran 2007 ve 30 Haziran 2013 tarihleri itibariyle hazırlanan Kamu İdarelerinin Kadro Ve Pozisyon Sayılarına ilişkin verilerden derlenmiştir.

¹02/11/2011 tarihli ve 28103 (Mükerrer) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Sağlık Bakanlığı, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu, Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu ve Türkiye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü şeklinde yeniden yapılandırılmıştır. Bu nedenle, Sağlık Bakanlığı'ndaki 30 Haziran 2013 tarihi itibariyle istihdam sayısını, 30 Haziran 2007 dönemi ile karşılaştırmak için, Sağlık Bakanlığı, Türk Kamu Hastaneleri Kurumu ve Türk Halk Sağlığı Kurumu'nda çalışanların sayısı toplanarak Sağlık Bakanlığı'ndaki toplam istihdam sayısı bulunmuştur.

➤ **TAŞERONLAŞMA EGEMEN
OLDU, TAŞERON İŞÇİ SAYISI
YÜZDE 316 ARTTI...**

Ucuz işgücü istihdamı anlamına gelen taşeronluk, AKP Hükümeti döneminde kamuda istisna olmaktan çıkmış, egemen istihdam biçimi haline gelmiştir.

İşgücü maliyetlerini düşürmek amacıyla aynı işin, benzer işin ya da yardımcı işin alt işverenler eliyle yaptırılması anlamına gelen taşeronlaştırma, işçiler açısından çalışma haklarının zayıflatıldığı, çalışma koşullarının kötüleştiği, toplu sözleşme ve sendikalaşma hakkının yok sayıldığı, güvencesiz ve korumasız bir istihdam aracıdır.

Sadece kamuda değil, özel sektörde de yaygın olan taşeron istihdamına ilişkin resmi veriler yetersiz olmakla birlikte, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik tarafından yanıtlanan soru önergesinde 2002 yılında kayıtlı taşeron

işçi sayısı 387 bin 118 iken 2011 yılında bu sayı **yüzde 316** artarak 1 milyon 611 bine ulaşmıştır.

Tablo 6. Özel Ve Kamu Sektöründe Kayıtlı Taşeron İşçi Sayısı

Yıl	Alt İşverenler Tarafından Bildirimi Yapılan Sigortalı Sayısı		Alt İşverenler Tarafından Bildirimi Yapılan Toplam Sigortalı Sayısı
	Erkek	Kadın	
2002	358.511	28.607	387.118
2003	410.135	38.876	449.011
2004	537.471	44.019	581.490
2005	620.680	36.997	657.677
2006	862.528	44.625	907.153
2007	1.114.806	49.112	1.163.917
2008	1.207.785	53.846	1.261.630
2009	1.008.009	41.956	1.049.960
2010	1.240.128	53.775	1.293.898
2011	1.550.304	60.905	1.611.204
2012 (6. Ay)	406.541	21.306	427.845

Kaynak: İstanbul Milletvekili Mahmut Tanal'ın 7/9123 sayılı soru önergesine verilen yanıt.

Ancak bu rakamlar gerçeği yansıtmamaktadır. Kamuoyuna yansıyan haberlere göre, bugün kamu ve özel sektörde taşeronlarda çalışan işçi sayısı 2 milyonu aşmıştır.

➤ **BELEDİYELERDE ÇALIŞAN İŞÇİ
SAYISI YÜZDE 30 DÜŞTÜ...**

Kamu hizmetlerinin daraltılması sonucunda belediye hizmetleri, halkın ihtiyaçlarından ve taleplerinden uzaklaşmış, kamu hizmeti anlayışından kopartılarak piyasalaştırılmıştır. Bu durum, bir yandan kamu hizmetlerinin kalitesini düşürürken, diğer yandan da yerel yönetimlerde kadrolu ve güvenceli istihdam olanaklarının zayıflamasına yol açmıştır. 2006 yılında başlatılan norm kadro uygulaması, yerel yönetimlerde istihdam olanaklarını sınırlayan bir düzenleme olmuştur.

Tablo 7. Yerel Yönetimlerde İstihdama İlişkin Veriler (2007-2013 yılları)

	2007	2013	2007'den 2013'e değişim oranı (%)
Memur	90.638	112.074	+ yüzde 23,65
Sözleşmeli Personel	5.659	3.941	- yüzde 30,3
İşçi (kadrolu-geçici)	179.424	125.553	- yüzde 30
Kadrolu İşçi	80.348	112.860	+ yüzde 40,5
Geçici İşçi	99.076	12.693	- yüzde 87,1
Geçici Kamu Personeli	-	-	-
Diğer	12.082	-	-
Toplam	287.800	241.568	- yüzde 19

Kaynak: Maliye Bakanlığı BÜMKO Genel Müdürlüğü tarafından hazırlanan Kamu Sektörü İstihdam Verileri IV. Dönem (Aralık) sonuçlarından derlenmiştir.

Tablo 7'de görüldüğü üzere, yerel yönetimlerde toplam istihdam 2007'ye göre 2013 yılında yüzde 19 düşerken, en fazla düşüş işçi statüsünde çalışanlarda olmuştur. Belediyelerde işçi olarak çalışanlar 2007 yılında 179 bin 424 iken, 2013 yılında yüzde 30 düşerek 125 bin 553 olmuştur.

➤ **GENEL HİZMETLER İŞKOLUNDA
TAŞERON İŞÇİ SAYISI
YÜKSELDİ...**

Belediye hizmetleri, genel temizlik, çevre düzenlemesi ve bakımı faaliyetleri, itfaiye hizmetleri, cenaze hizmetleri ve konut işleri gibi işleri kapsayan genel hizmetler işkolunda taşeron işçi sayısı 650 bini buldu.

Tablo 8. Genel Hizmetler İşkolunda İstihdama İlişkin Veriler (Ocak 2014)

	Sayı	Oran (%)
Yerel yönetimlerde çalışan işçiler (kadrolu-geçici)	125.553	Yüzde 16,2
Şirketler ve konut hizmetlerinde çalışan işçiler	649.262	Yüzde 83,8
Genel hizmetler işkolundaki toplam işçi	774.815	100

Kaynak: Maliye Bakanlığı BÜMKO Genel Müdürlüğü Kamu Sektörü İstihdam Verileri IV. Dönem sonuçları ile ÇSGB tarafından hazırlanan işkolları istatistiklerine ilişkin Tebliğ'den derlenmiştir (Ocak 2014 Tebliği).

Tablo 8'de görüldüğü üzere, Ocak 2014 tarihi itibarıyla genel hizmetler işkoluna bağlı şirketlerde ve konut işçisi olarak çalışan işçi sayısı 649 bin 262 iken, yerel yönetimlerde çalışan işçi sayısı 125 bin 553'dür.

ÇSGB tarafından 14 Temmuz 2014 tarihi itibariyle Sendikamıza genel hizmetler işkolunda çalışan işçilere ilişkin verilen istatistiklere göre, genel hizmetler işkolunda çalışan işçi sayısı 880 bini bulmuştur. Bunlar içerisinde yerel yönetimlerde yaklaşık 120 bin işçi çalışırken, 760 bini de özel sektörde istihdam edilmektedir.

Özel sektörde istihdam edilenlerin içerisinde ise 105 bini konut işçisi, geriye kalan 655 bin işçinin ise taşeron işçisi olarak çalıştığını söyleyebiliriz.

Rakamlardan da görüldüğü üzere, genel hizmetler işkolunda çalışan işçilerin büyük bir çoğunluğu taşeron firmalarda ucuz, güvencesiz ve örgütsüz olarak çalıştırılmaktadır. ÇSGB 2014 Ocak ayı işkolu istatistiklerine göre, genel hizmetler işkolunda sendikalı işçi sayısı 145 bin 760'dır. Bu demek oluyor ki, genel hizmetler işkolunda çalışan işçilerin sadece yüzde 18,8'i sendika üyesidir. Sendikalı işçilerin büyük bir çoğunluğu,

belediyelerde ve kısmen belediye şirketlerinde çalışan işçilerden oluşmaktadır. Tablo 8’de görüldüğü üzere, belediyelerde çalışan işçi sayısı (% 16,2) sendikalaşma oranına yakındır.

Taşeronlaştırma yalnızca genel hizmetler işkolunda değil, sağlıktan eğitime, inşaattan ulaşıma birçok işkolunda temel istihdam biçimi olurken, “emek” değersizleştirilmiş, işçiler ise “yeni köleler” haline getirilmiştir. Bunun sonucu olarak, sendikasız yani korunaksız yeni bir işgücü ordusu yaratılmıştır. Belediye işçilerinin içinde bulunduğu bu karanlık tabloya karşı öncelikli taleplerimiz şunlardır:

- Kamuda güvencesiz çalışma biçimlerine son verilmelidir.
- Emegin değerini düşüren taşeronlaştırma türü uygulamalar durdurulmalı; belediye çalışanlarının nitelikli hizmet üretmesi için nitelikli çalışma koşulları temel istihdam ilkesi olarak belirlenmelidir.

- Haftalık çalışma süresi hiçbir ücret indirimi olmaksızın 45 saatten 37,5 saate düşürülmelidir.
- Sendikal hak ve özgürlükler önündeki tüm engeller kaldırılmalıdır.
- İş güvencesi hakkı tüm çalışanları kapsayan bir hak olarak düzenlenmelidir.
- Taşeron işçilerin sorunlarının çözümü için İş Kanunu'nun 2. maddesi uygulanmalı ve keyfi uygulamalar, başta kamu sektöründe olmak üzere cezalandırılmalıdır.
- Belediye Kanunuyla düzenlenen norm kadro uygulaması belediyeler açısından zorunlu olmaktan çıkarılmalıdır. Belediyeler kendi kadrolarını serbestçe belirleyebilmeli ve belediye hizmetlerinin tamamı kendi personelleri tarafından yapılmalıdır.